

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Égész évre . . . 6 korona
Egyes szám ára 4 fillér.

MÉRLEKNIK HETEKINTI ÉRTÉSEI:
szombaton és egyes rend-
kívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:

Városi közlevéltár (város-
háza, földszint 7. sz. ide
küldendők a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:

Városi könyvnyomda-vállalat
irodája ide küldendők
az előfizetési díjak és hirdete-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

== Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS. ==

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Haladásunk.

Írta: Koncz Ákos.

A fővárosi lapok ünnepi számaiban több megemlékezést olvastunk városunkról. Ezek a cikkek több-kevesebb jóakaratul foglalkoztak városunk ügyével, valamennyien meg-egyeztek azonban abban, hogy Debreczen mérföldeket tett a haladás útján és a jövőben is oly működési programm áll előtte, melyet ha megvalósít, második várossá lesz az országnak. A harmadik egyetem felállítása az ezekben befejezendő általános csatornázási és vízvezeteki művek kiépítése, az utcák burkolása, a kulturpalota felépítése, a tüdőbeteg szanatórium felállítása, a Demke. internátusa, a ref. főgymnasium, valamint a városi bérház felépítése, az új közkórház, a vasutvonalnak a vásártérről kihelyezése, az Árpádtéri templom befejezése, a villamos telep kibővítése és még igen sok létesítés — mind emelni fogják városunk nagyságát, szépségét, kulturális, emberbaráti és közgazdasági jelentőségét, mely utóbbinak egyik legnagyobb munkája lesz a Hortobágy hasznosítása, mely ez idő szerint a leg-jobb uton van a megvalósítás felé.

A városi tanács az elmúlt években nemcsak nagy alkotások eszméjét vetette fel, nemcsak kellően előkészítette azokat a közgyűlésnek, hanem az eszméket a valóságban meg is alapozta és egynéhányat be is tetőzött. Ezen eredményes munka adta az elismerés szavait a főispán ur ajkaira, midőn a közgyűlés színe előtt megdicsérte a városi tanács és tisztikar munkásságát, szorgalmát és az ügyek vezetésére rátermettségét. Mert a munka nem volt meddő, hanem eredményes, az eszmék nemcsak megtermettek, hanem gyümölcsöské is érlelődtek. Sokan akik, városunk fejlődését nem elég jóakarattal bírálással figyelik, nem késnek panaszzkodni a felett, hogy a város igen nagy áldozatokat hoz mostanában fejlesztésére. Elfeledek, hogy évtizedek mulasztását kell pótolnunk és be kell rendezkednünk minden tekintetben, ha már az a szerencse ért bennünket, hogy nagy áldozataink viszonzásul egyetemi város leszünk. Pénz és pénz nélkül haladni nem lehet és ezek mind olyan befektetések, melyeknek dus kamatait megkapja városunk közönsége.

Azt sem szabad elfelednünk, hogy a városi tanács okos körültekintéssel arról is gondoskodott, hogy az emelkedő kiadásokkal szemben a bevételi forrásokat fokozza. A bérletekből már ez évben sokkal nagyobb összegek fog-
nak befolyjni. Az ohati birtoktelkek, a különböző föld- és házberletek mind emelik a házipénztár bevételeit, a Hortobágy-nak közel jövőben történő hasznosítása bizonyára nagy-
ban hozzá fog járulni a közköltő apasztásához. Ezek mind biztató biztos adatok a jövedelmek fokozatára és ezen jövedelmek minden vonalon történő emelkedése biztosítani fogja a felveendő nagy kölcsön visszafizetésének könnyed-
ségét.

A haladás útján — kerüljön bármilyen áldozath — meg-
állanunk nem szabad. Okos körültekintéssel, erős gazdasági
érzékkel, a viszonyok mérlegelésével, a haladás örök törvényé-
nek személtartásával, a kinalkozó közjövödelmek fokozatá-
val, a szükségtelen kiadások megvonásával kell vezetni a
város ügyeit és azzal a lelkiismerettel, becsületes munkás-
sággal, melyet a mult évben tapasztaltunk a városi tanács
és tisztikar részéről.

És ezekben haladni fog városunk kulturában emberbaráti
alkotásokban, közgazdaságilag, erőben, egészséges szemel-
ben, nagyságban és vagyonosodásban.

Mennyiért keltek el 70 évvel ezelőtt a Simonyi-uti villatetek?

A városi levéltárban egy igen érdekes kimutatásra
akadtunk. A városi comitát ugyanis 1840-ben elhatározta,
hogy a Péterfia-utcai kapun kívül eső földeket, melyek a
Simonyi-ut jobb és bal oldalán terültek el, eladja. Ezen
földeket veteményes kerteknek szánta a város és a kö-
vetkező jeleatkezőknek adta el:

Borbély Sámuel	vett 770	□-ölet 150—	váltó forinton.
Buday Barna	" 852	" 213—	" "
Szép Sándor	" 600	" 150—	" "
Várady István	" 600	" 150—	" "
Buzás Antal	" 1200	" 300—	" "
Szabó István	" 1200	" 300—	" "
Ujhelyi István	" 1200	" 317-80	" "
Ványai Sándor	" 1200	" 317—	" "
Radeckzy József	" 1200	" 426—	" "
Grám Sylveszter	" 1200	" 451—	" "
Zsebök József	" 1200	" 325—	" "
Szabó István	" 1200	" 200—	" "
Kaffka Károly	" 1200	" 200—	" "
Uhrinyi Miklós	" 1200	" 212—	" "
Tamássy Károly	" 600	" 100—	" "
Arari Nándor	" 600	" 100—	" "
Dúzs István	" 600	" 100—	" "
Bessenyei István	" 600	" 100—	" "
Kerekes János	" 3600	" 802-30	" "
Nagy Sándor	" 1800	" 300—	" "
Bekő Albert	" 600	" 100—	" "
Bagdai Károly	" 600	" 100—	" "
Lakatos György	" 823	" 137-30	" "

Nevezetes, hogy azok közül, kik ezen földeket meg-
vettek, ma már csak a Tamássy családnak van a Simonyi-
uton villája, a többiek időközben mind gazdát cseréltek.

Ha ezen telkek mostani értékét tekintjük, a beépítés-
sel együtt százazreket képviselnek.

Gudnivalók az állattenyésztés köréből.

Kisgazdák számára írta: **Németh Jenő**, m. kir. gazdasági tanár.

Minden gondolkodó fő előtt ismeretes, hogy a mai gazdasági viszonyok között mily nagy fontossága van az okszerűn vezetett állattenyésztésnek. Az állati termékek fogyasztói nemcsak számban szaporodtak meg, de a fejlődő kultúra hatása alatt igényeik is megnagyobbodtak az állati termékekkel szemben. Röviden szólva, ma az állati termékekből több és jobb kell, mint hajdanában.

Ám az életrevaló, számító gazda nagyon jól tudja, hogy a gazdálkodás üzlet, amely csak akkor fogja meghozni a beléje fektetett tőke kamatait, ha a termelvényei keresettek, azok illő árban értékesíthetők. Ezt elérendő, a gazdának a piac és kereslet igényeibe kell alkalmazkodnia állatainak létszámát, az okszerűség határain belül, a lehető nagy számrá kell emelnie és minél jobbá, értékesebbé kell állatait kitenyésztenie.

Az állatlétszám emelését a felsoroltakon kívül a talaj okszerűbb, mélyebb művelése, a talaj növényi tápanyagainak egyensúlyban tartása is indokoltá teszi éppen itt az Alföldön, ahol a talajművelés és trágyázás terén is még sok kívánni való van.

Hogy átlagterméseink ma már aránylag gyengék, minőségükhöz is gyakran szó fér, oka a trágyahiány, az egyoldalú szemtermelés, a sekély talajművelés, az ősi mély szántások elhanyagolása, mely utóbbinak elmulasztása, szárazságra amugy is hajlandó éghajlatunk alatt, a talaj korai kiszáradását eredményezi s ezzel a termékeket alaposan csökkenti.

Eme cseppet sem kedvező helyzetén előnyös változást idézne elő az állattenyésztés nagyobb arányú felkarolása. Ha több az állat, több lesz a trágya, a nagyobb trágyamennyiség műtrágyával kombinált felhasználásának természetes következményeképpen előálló természetből lehetővé teszi a kalászosok termelésének kisebb területekre szorítását s így nagyobb területek volnának takarmánytermelésre fordíthatók. A nagyobb méretű takarmánytermelés azonkívül, hogy megszűntetné az egyoldalú szemtermelés okozta talajszarolást, több és jobb állat tenyésztését, munkabíróbb igás erő tartását tenné lehetővé. Előbbi több és értékesebb eladható állati terméket, utóbbi pedig tökéletesebb, mélyebb talajmunkát jelent; ami ismét a talaj nyers anyagainak feltárása, a talajnedvesség konzerválása, nyárra elraktározása útján a termékek nagyobbodását eredményezi. Mindezek természetesen fokozatosan, a kívánatos mértékig, évről-évre emelkedőleg, zökkenés nélkül kellene megtörténnie.

Ám csupán az állatok számának szaporítása még nem biztosítja teljes mértékben a gazdaság összjövedelmének emelkedését. Ehhez az állattenyésztés, talajművelés és növénytermelés okszerű üzésére képesítő szakismeretek bírása is szükséges, melyek közül ez alkalommal az állattenyésztésre vonatkozókról kívánok általánosságban szólni.

Nem állítom, hogy az állattenyésztés üzésében a kisgazda járatlan, osztom teljes mértékben dr. Gerle Imrének, a „Homoki Gazda” tevékeny felelős szerkesztőjének e lap 11. számán „Herostatosi dicsőség” című cikkében a kisgazdáról írottakat, de valom a közmondást, mely szerint: „Nincs olyan rakott szekér amelyre egy villára való ne lehetne még feldobni.

Ezt a „villára való” a kisgazda állattenyésztési tudásának szerékre az alábbiakban igyekezem feltenni.

Minden tervszerű munkában első kellék a célt kitűzni, amelyet elérni akarunk, amely azután hivatva lesz munkálkodásunkat irányítani. Ott ahol nincsen az állat-

tenyésztésben kitűzött cél, nincsenek helyes iránypontok amelyek a kisgazdát a tenyészállatok megválasztásában, tenyészítésében vezessék, ott nem beszélhetünk tenyészésről, ott csak állattartásról lehet szó. Az ilyen eljárás nem vezethet kelő eredményre, az ilyen módon előállított állatok terményeikben nem adják meg azt a jövedelmet, amit a beléjük fektetett tőkének meg kellene adnia. A tenyészés célját és irányát a gazdaság, s község fekvése, a talaj és éghajlat, valamint a piaci és értékesítési viszonyok fogják megszabni. E tekintetben az Alföld elég változatossgot mutat. A jól megközelíthető városokhoz, értékesítési gócpontokhoz közel fekvő községek, tanyák gazdáinak első sorban a tejelő tehenészet, a sertés- és baromfitenyésztés lesz jövedelmező. Itt nagyobb testű, bőtejű szarvasmarhára, szapora sertésre, gyorsan nővő baromfira lesz szükség, mert az édes tej, vaj, turó, sovány és javított, hizott sertés, pecsenyének való süldő, a borjú, a vágni való javított és hizott marha, a tojás és baromfi mindig kelendő cikkek. És hogy messze vagyunk e tekintetben a túltermelőstől, arra az e cikkek már-már elviseheletlen drágasága felel.

Az értékesítési gócpontoktól távol fekvő gazdaságok tulajdonosi, ha van megfelelő legelőjük, tenyészethetnek igás marhát, lovat nagyobb arányokban. Esetleg tejelő marhát, amely esetben a tejtermékek értékesítését, feldolgozását a községekben, tanyai gócpontokon létesítendő tejszővelkezetek végeznék. A feldolgozás után visszamaradó tejjuvadékok, lefelőzött tej, iró, sovány pedig a borjunevelés, sertésenyésztésnek adna hatalmas lendületet.

A juhtenyésztés, a legelőterületek feltöltése után ugyancsak kivésőben van a kisgazda kezén. Kár pedig teljesen felhagyni vele, mert az még a megváltozott viszonyok mellett is jövedelmező lehet, alkalmas tenyészanyag megválasztása mellett. Apró fivű legelőterületekkel, szikes egelőkkel bíró községekben, ahol a legelőt nagyobb állattal értékesíteni nem lehet, jó jövedelmet adna a tejelő juhok tenyészítése, mert a városok piacain mindig bevőre talál a birkasajt, legyűrt turó, a korai bárány, a hizott ürü épp úgy, mint a feljavítva megszárszékre szánt mustra birka. Más érv, amellyel a birkatenyésztés fontossága támogatható, a trágyatermelés, melynek jelentőségét — azt hiszem — minden alföldi gazda tudja méltányolni.

A házinyulatenyésztéssel a kisgazda egyáltalában nem szívesen foglalkozik, véleménye szerint azaz nem érdemes komolyan foglalkozni s még azt a lehetetlenséget is elhiszi, hogy az a nuccával pázik, holott azt senki nem látta és nem is fogja látni soha. A macska a ragadozókhöz, a nyul a rágesalókhöz tartozik; két ily ellentétes szervezettű állatfaj eredményes párzása teljesen kizárt dolog. Pedig a házinyulak tenyészésével érdemes volna foglalkozni, mert előláthatná házát a kisgazda olcsó és tápbus hussal.

A galambtenyésztés teljesen szabadjára van hagyva, holott a meglévő parlagi galamboknak nagyobb testű, hufajttal előállított kereszteszei produktumai mindenesetre kelendő piaci árúckket adnának.

A tenyészítés céljának kitűzése után fontos szerepe van a tenyészendő fajta megválasztásának, azon egyszerű okból, mert a kitűzött célt mihamarabb elérni csakis a megfelelő fajta helyes megválasztásával lehetséges.

Szarvasmarha fajták közül, ha a cél tej és ezzel kapcsolatban hustermelés, ugy az alföldi kisgazda kezén elég jól beválik a bonyhádi, a berni és simmentháli fajta, ha ezeket a kisgazda jól takarmányozza és gonddozza. Ellenkező esetben csak ezeknek a meglévő fajtával való keresz-

tezéseinel maradjon a kiszagda addig, amig nagyobb árnyu takarmánytermelésre ráter.

Ha igásmarha nevelés a cél, ebben az esetben első helyre kell állítanunk a fehér magyar fajtát. A legelőt minden fajta meghálálja, de amíg a tarka marha legelő nélkül, kifutóval ellátott istállóban is sikeresen tenyészíthető, addig a magyar fajta tenyésztése legelő nélkül haszonnal nem üzhető. Az előbbieket gyorsan fejlődőnek, több tejet adnak, jobban hiznak, a takarmányt jobban értékesítik, szóval a beléjük fedtetett töke hamarabb és jobban kamatozik. Igában is elég jól használhatók, de már ebben a tekintetben a magyar fajta messze túlszárnyalja őket. A magyar fajta lassan nő, de tovább tart. Teje kevés, de jó. Hízóba állítva, elmarad a tarkától, vele csak akkor versenyezhet, ha fiatalon kerül a hízóba. Vén korában nehezen, néha sehogy is inkább faggúra hizik. Am tervszerű tenyész-kiválasztás útján lehetne a magyar fajtából is tejszű és elég jó hízó törzseket kitenyészteni, amint azt a Sperker- és Lészay-féle tenyészetek mutatják, de erre a tervszerű munkára a kiszagda, — bár megkísérelhetné — nem vállalkozik.

Lovat illetően a tájfajtaikat tartom a kiszagda részére legmegfelelőbbnek. Noniusz, Gidrán, esetleg lipicai, továbbá az arabis keresztések teljesen beválnak a kiszagda kezén.

Sortések közül mindenesetre első helyre állítom a mangalicát s csupán ott tartom indokoltnak az angol sertések (jorkshírei, bergshírei) tenyészését, ahol a legelőhiányon kívül az a körülmény is fennáll, hogy olcsón jut a kiszagda tejhulladékokhoz, esetleg gyári hulladékokhoz.

Juhfajánál a megfelelő racka-fajta keresztézése céljából ajánlanám a friz-kosokat. Az így előállított racka-friz keresztézésű juhok edzetek, nagy testűek, gyors fejlődésűek, szaporák és bőtejűek s így mindenképen alkalmasak a kiszagda céljaira.

Am a legkitűnőbb, a viszonyok közé legjobban beillő állatfajtaik állatai sem valamennyien alkalmasak a tenyészésre s ezért különös gondot kell fordítani a tenyészállatok kiválasztására, illetően azoknak beszerzésére.

A gazdának érzékkel kell bírnia ahhoz, hogy megállapíthassa, kiválaszthassa állatai közül azokat, amelyek a további tenyészésre alkalmasak. A kiválasztásnál természetesen mindig a kitzított cél az irányadó. Akinek pl. a tejtermelés a célja, az mindig a legjobban tejelő, nem durva csontu, vékony szarvu, finom bőrű és szőrű, lassu mozgásu, bírása nem hajlandó, nagy, de nem husos tőgyű, egészséges, jóéltű tehene után neveljen üszőborjut. A jőtejelő tehén soványnak látszik ugyan, de a soványságnak nem a betegségtől, avagy gyenge takarmányozástól származottnak kell lennie, hanem attól, hogy a megévett takarmány nagy részét a tehén a tej képzésére fordította. Az ilyen tehén ivadéka, ha az apa is ilyen jőtejelő tehéntől származott, bizonyosan olyan, esetleg jobb tejelő lesz, mint az anyja.

Ahol jó igásmarha nevelés a cél, ott mindig az erős csontu, nagy szarvu, vastag bőrű, durva szőru, élénk mozgásu állatokkal válogatjuk ki tenyészítésre. Aki pedig abból a célból tenyésztené marháit, hogy a szaporulatot kifejlesztése után azonnal hízóba állítsa, az válogassa ki a nagytestű, hízásra hajlandó, finom szőrű, vastag, de puha bőrű, nem durva csontu, rövid szarvu, étkes, lassu mozgásu marhákat, ezek után jól hízó ivadékok fog nyerni.

A lótenyészésben a kiszagda a szabályos külsővel bíró, lehetőleg sötét színű, kevés jegyű, vagy jegytelen, jó mozgásu, jó indulatú, nagyobb testű kancákat használja tenyészítésre. Az átörökítő hibáknak szenvedő kancákat

nem szabad tenyészítésre használni, mert az ily kancák csikói többnyire átöröklik e hibák iránti hajlandóságot s amint erősebb munkát végeznek, meghűlnek, avagy lábukat megütik, az átörökíthető hibák jelentkeznek rajtuk.

Magsértésnek a jó hízó és szapora törzsből származó, rövid orru, széles homloky, hosszú hátú, egyenes farku, mély, dongás melkasu, rövid lábú, nem durva csontu, finom, göndör szőrű, lassu mozgásu, nem marakodó, jőétkű koca és kan való.

Juhok közül az egyszerű fehér, tömött, lehetőleg nem durva gnyapas, nagylestű, bőven tejelő, szapora, gyorsan fejlődő, egészséges, szabályos testű példányokat válogassuk ki magunk.

A természetet kezünkbe adja az eszközöket és módot, amelyeknek segítségével állatainkat érvöl-évre javíthatjuk, csak meg kellene látni és tenyész-kiválasztás útján fejleszteni azon tulajdonságokat, amelyek céljainak elérésére kívánatosak. Tisztelet a kivételeknek, de sajnos, a mi kiszagdánk mindezt sokszor nem veszik figyelembe. Odaadják a mézsárosnak a legszebb borjut, mert azért valamivel többet ad, magnak marad azután a selejtes állat. Ilyen fonákelvek mellett ezután nem előre, hanem hátrafelé fog haladni az állattenyésztés. S ezután hiába importáljuk a legszebb marhát, abból a kiszagda hamarosan zergét csinál.

Ha kiszagdánk meglevő tenyészállataikban nem találjuk meg a kívánatos tulajdonságokat, — avagy különben is tenyészállatok beszerzésére vannak utalva, ajánlom, hogy ezeket ne vásáron szerezzék be. A vásáron, kivéve, ha ismeri a felhajtott állatot és gazdáját, sohasem tudhatja a gazda, hogy mit vesz. Tenyészállat beszerzésénél kívánatos, hogy ismerjük az állat átörökítő képességét, jól, ha látjuk annak szüleit, vagy ivadékat, csak így tudjuk elbírálni, hogy mit ér az, mint tenyészállat.

Ezekről óhajtottam az alkalommal megemlékezni, szívesen folytatom e lap hasábjain a jövőben, a pároztatás, vembes állat gondozása, ellés körüli teendők, növendék és felőtt állatok gondozása és takarmányozására vonatkozó véleményemet is, ha arra hely adatik.

Hírek.

— **A tanács ügyfalgalma.** Városunk iktató hivatalába az 1911. élv folyamán 22,921 darab érkezett be.

— **Kinevezés.** Domahidy Elemér főispán Szűcs Gusztáv városi számtisztet th. számvevővé nevezte ki. Üdvözljük.

— **A levéltárosi állás betöltése.** Az új szervezeti szabályzatban rendszerezett levéltárosi állásra többen pályáztak. Domahidy Elemér főispán a legközelebbi napokban fogja kinevezni az új levéltarost.

— **Választások.** A tisztulati ref. egyházkerület főjegyzőjének Kiss Ferenc püspökladányi és tanácsbíróvá Jánosí Zoltán debreceni lelkeszt választotta meg. Az egyházkerület választása a legszerencsésebb, mert Kiss Ferenc és Jánosí Zoltán diszei és erősségei a református egyháznak, akik kitaró munkával, elméjük fényességével és emberbaráti szívükkel fáradoznak a magyar Sion dicsőségén.

— **A népkonya megnyitása.** A debreceni jőékony négyelet által vezetett városi népkonya kedden nyílt meg. A városi Tanács nevében Dr. Tóth Mihály tanácsnok szép beszéddel nyitotta meg a szeretet hajlékát.

— **A Patronázs Egyesület vasárnap iskolája.** Városunk e jőékonyági egyesülete f. hó 7-én, vasárnap délelőt új és vezetőinek gondolata szerint nagyfontosságú, hazánkban ezidő szerint egyedül álló munkához kezd,

amennyiben ekkor nyitja meg a Fűvészkert-utca 2. sz. a. levő ref. elemiiskola egyik nagyobb tantermében délelőtt 11 órakor biblia óráit, ha úgy tetszik: vasárnapi iskoláját. délután 3 órakor pedig ugyanott mese-délutánjait. Felhívjuk a mi szegény pártfogoltjaink lelke nemeseítésére, szive érzelmeinek emelésére törő vállalatunkra a nagyközönség s ebben különösen patr. egyesületünk tagjainak szives figyelmét. Meghívtuk ez órákra az Egyesület összes pártfogoltjait, s a gyermekmenhely telepén bennlakó összes növendékeket. Kérjük ez uton is a pártfogó urnókat és urakat, hogy a kezeik alatt levő fiatalokukat és gyermekeiket ez órákra sziveskedjenek fölīdzni. Kívánatos, hogy főleg a megnyitó órákon városunk közönségéből is minél többen jelenjünk meg. Debreczen, 1912. jan. 4. Csiky Lajos, patr. egyesületi titkár.

Giszviselők esküfetele. Máthé Miklós segédszám-tiszt, a mérnöki rajzolók, segéd adókövetők és végrehajtók a héten tettek esküt a tanács előtt.

— **A Debreczeni Első takarékpénztár és a közgazdasági bank fuzója.** Debreczen sz. kir. város eme két legnagyobb forgalmú pénztétele az elmúlt év végén egybeolvadt. Az egyesített intézet élén, mint vezéigazgató marad: fenyéri Zádor Lajos kir. tanácsos, ki nagy tudásával és emberszerető szívével a város egész közönségének osztatlan tiszteletét és szeretetét bírja.

— **Debreczeni Képes Kalendárium.** A városi nyomda kiadásában évenként megjelenő Debreczeni Képes Kalendárium 1912. évrre megjelent élénk és változatos tartalommal. A naptári részen kívül gazdag ismereteszítő és szépirodalmi részt találunk benne, továbbá egy hibátlanul összeállított címtárt. A vaskos könyvben cikkeket rtak: Csiky Lajos, S. Szabó József, Szabolcska Mihály, Szávay Gyula, dr. Molnár István, dr. Kovács Gábor, Vértessy Gyula, Zivuska Andor, Kardos Albert, Vándor Iván, Jánosi Zoltán, dr. Lencz Géza, dr. Balogh Ferencz, Szathmáry Zoltán, Koncz Ákos, Jókai Lajos, Zoltai Lajos, Dr. Tóth Mihály, Mórócz Pál, Timár Imre, Nagy József, dr. Rácz Lajos, Nagy Vilmos, Dr. Boldisár Kálmán, Dr. Ecsedy István, Hertelendy Jenő, Husz Lajos. A könyv-

vet számos szép kivitelű kép díszíti. Ára 1 korona és kapható a városi nyomdában és minden könyvkereskedésben.

— **Piaci rendtelenségek.** Akik a városház-utcában vagy a Tisza ház előtt járnak, igazán megbotránkozhatnak azon az eketlen lármas, gyalázatos beszédeken, amik itt napról-napra folynak. Istenkáromlás, átkozódás röpököd mindenféle. Felkérjük a rendőrfőkapitány urat, sziveskedjék közgeivel oda hatni, hogy ezek a botránys állapotok valahára megszűnjenek. (Beküldetett.)

Szerkesztői üzenetek.

M. M. Hódmezővásárhely. Leveledet vettem és őszintén bevallom, hogy aggodalmait nem osztom. Az úgy nagyon jó képekben van és az eredménnyel meg leszünk elégedve. Ha ennek dacára szükségét látnátok annak, hogy tovább menjünk, értesítés és aszerint intézkedem.

Dr. Sz. P. Helyben. Ha a kezelés kevesebb munkával jár, ez esetben a tiszteletdíj is kisebb lesz. Azon ne tessék csodálkozni, hogy az az illető csak az írott összeg előzetes megadása mellett vállalja a munkát, mert ez az ur abból él, más állása nincs. Egyébiránt nagyon megbízható és lelkiismeretes ember, aki nem vállal olyan munkát, amelynek nem tud megfelelni.

Oras. Cikkét nem közölhetjük, mivel olvasó közönségünk jó ízlését ismerjük. A többit tetszik érteni.

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □

DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ SZABÁLYRENDELETEINEK GYŰJTEMÉNYE.

Az 564. oldal terjedelmű vaskos kötet ára
2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat irodájában. **Kossuth-utca, városház-épület.**

Alapítattott 1561.

Telefon : 270.

« DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS » KÖNYVNYOMDA-VÁLLALATA. (VÁROSHÁZÉPÜLET, KOSSUTH-UTCA.)

A modern technika legújabb vívmányaiival felszerelve, készit mindenféle nyomtatványokat a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, jutányos ár mellett.

Meghívók, eljegyzési kártyák, üzleti nyomtatványok, körlevelek a legizlésebben állíttatnak ki. — Yidéki megrendeléseket gyorsan és pontosan eszközöl.

Tartós betűeserebből készült tömöntvényekkel helybeli és vidéki nyomdákknak, könyvkötőknek jutányos árért rövid idő slatt szolgálunk.